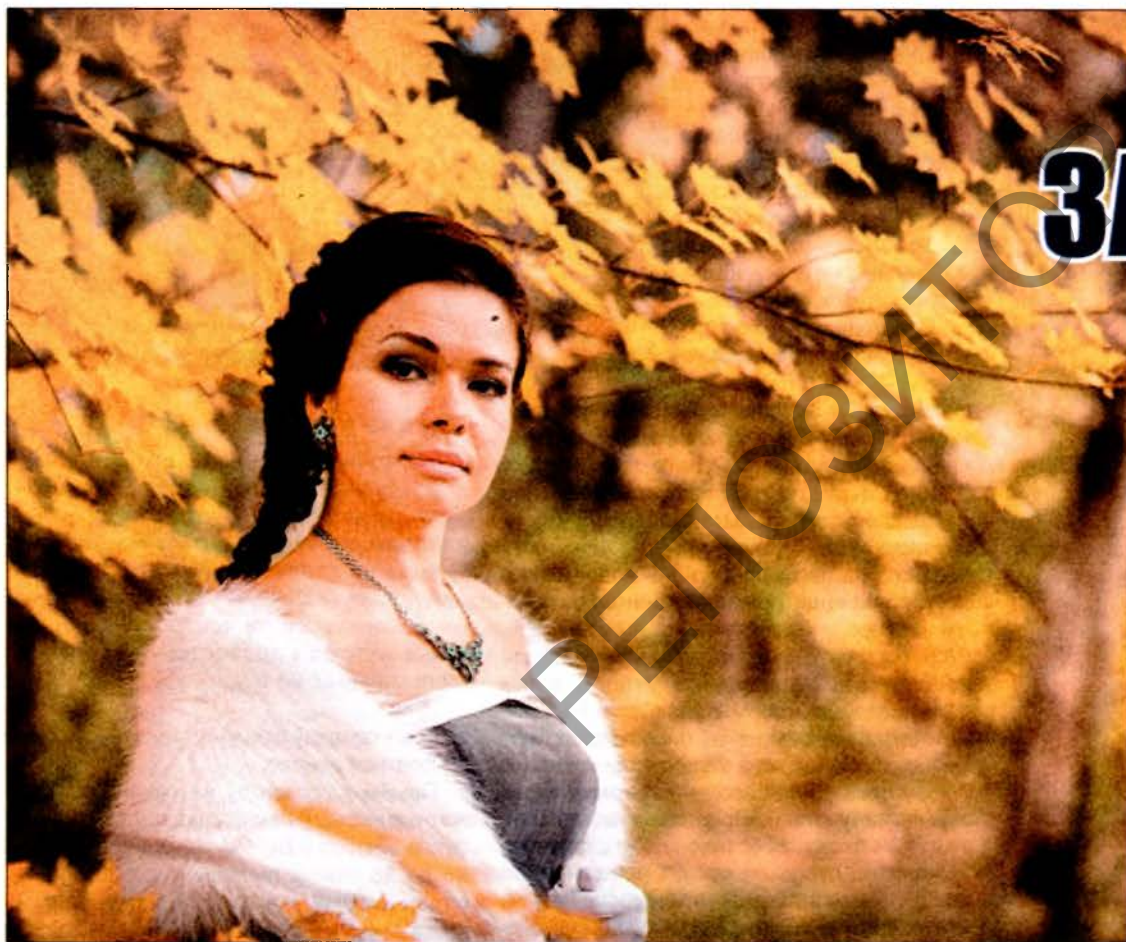

ІМЁНЫ

Ганна БЯЛЯЕВА:

«АД СЦЭНЫ АТРЫМЛІВАЮ ЗАДАВАЛЬНЕННЕ»

«Выпадковасці ў маім жыцці не выпадковыя!» Актрыса Беларускага дзяржаўнага акадэмічнага музычнага тэатра Ганна Бяляева ідзе па жыцці менавіта з такім дэвізам. Наша сустрэча адбылася ў яго сценах, таму атмасфера была не проста ўтульнай, а па-сапраўднаму творчай. Зрэшты, як і сама наша гераіня — дыпламант міжнароднага конкурсу, артыстка-вакалістка і не толькі...

— Вы нарадзіліся не ў Беларусі? Як трапілі сюды?

— Я з Туркменіі, з горада Небід-Даг, што ў перакладзе азначае «нафтавая гара». У Беларусь мая сям'я пераехала, калі мне было пяць гадоў. Прыехалі сюды, бо тут былі карані па бацькавай лініі. Жыць вырашылі ў Гомелі, дзе я вучылася ў гімназіі № 56 і ў каледжы мастацтваў імя Н. Ф. Сакалоўскага. Пасля яго заканчэння пераехала ў Мінск, паступіла ў Беларускаю дзяржаўную акадэмію музыкі і ўжо тут «пусціла свае карані».

— Памятаеце сваё першае выступленне?

— Яно было ў дзесяць гадоў на навагоднім ранішніку на рабоце ў таты. Удзвюх з сястрой мы спелі песеньку пра Снягурку, якую чулі дома на пласцінцы. У нас заўсёды гучалі розныя песні і аўдыяказкі, якія і развілі мой музычны слых і творчую фантазію. На тым навагоднім ранішніку мяне пачула дзяўчына, якая параіла пайсці ў гурток харавых спеваў у гомельскі Палац піянераў. Так выпадковы чалавек паўплываў на мой далейшы лёс.

(Заканчэнне на 8-й стар. «ЧЗ».)

«АД СЦЭНЫ АТРЫМЛІВАЮ ЗАДАВАЛЬНЕННЕ»

(Заканчэнне.

Пачатак на 1-й стар. «43».)

— А калі зразумелі, што душа ляжыць да творчасці?

— Кіраўніком харавога калектыву была Людміла Міхайлаўна Бартноўская, яна і разгледзела мой талент, стаўшы першым настаўнікам спеваў і музыкі. За год да заканчэння школы Людміла Міхайлаўна спытала, куды я буду паступаць. Адказала словамі сваіх бацькоў — у медыцынскі, бо яны бачылі мяне стаматолагам. А я ж была паслухмянай старэйшай дачкой і лічыла, што гэта нядрэнная прафесія, нават не разумеючы, падабаецца яна мне ці не. Але Людміла Міхайлаўна, упэўненая ў тым, што мне трэба спяваць, прапанавала сустрэцца з педагогам па вакале ў Гомельскім дзяржаўным каледжы мастацтваў імя Н. Ф. Сакалоўскага. Гэтая сустрэча і словы прафесійнага педагога па вакале Ніны Віктараўны Урублеўскай «Дзіцятка, з такім голасам вы павінны спяваць!» перавярнулі мой свет. Увесь вечар праплакала, разумеючы, што стаматолагам я быць не хачу.

— А як бацькі адраагавалі на гэтае рашэнне?

— Былі моцна здзіўленыя. Тата, з уласцівым яму сур'ёзным выразам твару, сказаў: «Дачушка, гэта балота, у якім я табе не дапамагу». Але мяне падтрымала мама! Зараз я ўжо сама стала мамай і разумею, як гэта важна для дзіцяці — падтрымка бацькоў...

— Пасля каледжа вы працягнулі вучобу...

— Хацелася атрымаць вышэйшую адукацыю. Спачатку паступала ў піцёрскую кансерваторыю, але праходзіла толькі на платнае навучанне. У нас шматдзетная сям'я, я была старэйшая, таму разумела, як бацькам будзе цяжка фінансава. Забрала дакументы і даведку аб тым, што здала экзамены, і прыехала ў Беларускае дзяржаўнае акадэмію музыкі. Толькі іспыты тут ужо прайшлі і групы былі набраныя. Але падтрымка і настойлівасць маёй мамы дапамаглі мне. Яна прыйшла на прыём да рэктара і растлумачыла ўсю сітуацыю. Тады рэктарам быў Міхаіл Антонавіч Казінец, ён сабраў педагогаў па вакале, мяне праслухалі і прынялі на падрыхтоўчае аддзяленне, дзе я правучылася два гады, а потым была пяць гадоў асноўнай вучобы. Вучылася ў класе саслужанай артысткі Рэспублікі Беларусь, прафесара Людмілы Якаўлеўны Колас.

— Як пачалі працаваць у тэатры?

— Выпадкова пачула ад дзяўчатак, што яны ідуць на праслухоўванне ў харавы калектыв музычнага тэатра, пайшла з імі за кампанію. І мяне... узялі. Спачатку я працавала ў харавой трупе тэатра. Ужо праз два гады праспявала і выканала сваю першую сольную ролю ў рок-оперы-балеце «Арфей і Эўрыдыка», пасля выходзіла ў некаторых спектаклях дзеючага

рэпертуару, а затым мяне перавялі ў цэх салістаў.

— Якія творчыя конкурсы вам запомніліся?

— Мой першы прафесійны — гэта Нацыянальны конкурс імя С. Манюшкі. Ён праходзіў у Чэрвені. Было хвалюча, але вакол былі знаёмыя твары — студэнты, педагогі — і я змагла сканцэнтравана на сваім выкананні.

Другі конкурс, у якім удзельнічала, — конкурс рускага рамана «Рамансіяда» ў Маскве. Дапамаглі да яго рыхтавацца народная артыстка Наталля Віктараўна Гайда і канцэртмайстар Ірына Зайдас. Там усё было незнаёмае, у журы — артысты, якіх бачыла толькі па тэлевізары: Слічэнка, Баянава, Праабражэнская ды іншыя, таму хвалявалася я моцна. Але, дзякуючы выдатнаму канцэртмайстру, яго непараўнальнаму музычнаму суправаджэнню і залатым словам «хопіць старца і спяваць па нотах, атрымлівай задавальненне і адчувай музыку», хваляванне знікла, а засталася пануцце неймавернага задавальнення ад таго, што ты выконваеш і што ўсё гэта адбываецца менавіта з табой!

— Акрамя тэатра яшчэ дзе-небудзь задзейнічаны?

— Як творчага чалавека мяне прыцягваюць да розных праектаў з цікавымі людзьмі, і многія з іх становяцца маімі вялікімі сябрамі.

Так, выпадкова пазнаёмілася з выдатнай піяністкай і канцэртмайстрам Юліяй Перэу, з якой выступіла ў «Белай гасцёўні» палаца Румянцавых і Паскевічаў з сольным канцэрта «Натхненне душы». У полацкім Сафійскім саборы мы прадстаўлялі манаспектакль-канцэрт «У душы маёй...». Пры ўдзеле Юліі таксама адбылося шмат канцэртаў з песнямі на кітайскай мове.

З артыстам музычнага тэатра Дзянісам Нямцовым і гітарыстам Віталём Дубовікам арганізавалі канцэрт-спектакль «У душы маёй...» у Белай зале Рэспубліканскага Палаца культуры прафсаюзаў пры падтрымцы музычнага дома «Галерэя» і яго арганізатара Яўгена Глебава.

Вельмі цікавай і наватарскай была праца з рэжысёрам Ганнай Маторнай у операх «Дыдона

і Эней» і «Юбілей». Супрацоўніцтва наша працягваецца да гэтага часу, бо Ганна з'яўляецца рэжысёрам Музычнага тэатра.

Таксама ўжо шмат гадоў я супрацоўнічаю і выступаю ў канцэртах з беларускім кампазітарам Ганнай Кароткінай. Пазнаёмілася мы зноў жа выпадкова: хтосьці не змог праспяваць у яе канцэрце, і запрасілі мяне. Дзякуючы ёй я пасябрала з арганістай Сафійскага сабора Ксеніяй Пагарэлавай. Разам мы выступалі ў Беларусі і ў Чэхіі з праграмай духоўнай музыкі. Таксама праз Ганну пазнаёмілася і супрацоўнічала з народным артыстам, савецкім і беларускім кампазітарам і гарам Міхаілавічам Лучанком.

На адным з выступленняў з Ганнай Кароткінай сустрэлася з кіраўніком канфедэрацыі творчых дзеячаў Ігарам Мікалаевічам Бабак. На жаль, гэтага чалавека ўжо няма... Але дзякуючы яму я пазнаёмілася з кітайскімі мастакамі, атрымала магчымасць вывучаць кітайскую мову і песні, двойчы наведала Паднябесную з унікальным сольным праектам.

— Музыка для вас — гэта праца?

— Я атрымліваю вялікае задавальненне, выступаючы на сцэне, таму такая праца для мяне толькі ў радасць. Але, нягледзячы на гэта, любы выхад на сцэну — не шпальца, а выдатак фізічных, духоўных і эмацыянальных сіл. У той жа час важнай часткай майго жыцця з'яўляюцца сям'я, дом, дзе я па-праўдному каханая і патрэбная!

— Як лічыце, ужо ўсяго дасягнулі ў жыцці?

— (Смяецца) Магчымасцям чалавека няма мяжы. Я працягваю працаваць і ўдасканальвацца ў сваёй прафесіі. Акрамя таго, вырашыла пашырыць свае веды: паступіла і ўжо скончыла магістратуру Беларускага дзяржаўнага педагогічнага ўніверсітэта імя М. Танка, вучылася на «псіхалогіі». У мяне яшчэ шмат нерэалізаваных мэт, і я імкнуся да іх дасягнення!

Ангеліна НОВІКАВА,
студэнтка I курсу Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў.

ЧЫРВОНКА
ЧЫРВОНАЯ ЗМЯНА

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ №12

ад 19 лютага 2009 года выдана

Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Заснавальнікі газеты —

рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»,
грамдаскае аб'яднанне «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі».

Дырэктар — галоўны рэдактар

СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

Адказныя за выпуск: рэдактар аддзела

Надзея НИКАЛАЕВА, рэдактар аддзела Сяргей РАСОЛЬКА.

Выдавец — рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

Адрас рэдакцыі: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.

Кантактныя тэлефоны: 292 44 12, 287 17 41.

e-mail: info@zviadzda.by

Газета адрэкавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве

«Выдавецтва «Беларускі Дом друку».

ЛД №02330/0494179 ад 03.04.2009.

220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.

Тыраж 20.008.

Нумар падпісаны ў 19.30 04.07.2018 г.